

nyebb vasúti gőcpontot Szolnokot összekapcsolná az északi, sőt északnyugati felföld vasúti hálózatával, Bánrévénél. Az északi Magyarország már kiépült és a Hatvan—Ózd között építendő vonal mellett a már meglévő és létesítendő bányák és ipari telepek termékei szállítatnának mint legközelebbi uton a főváros és az Alföld felé ezen irányban. De nem csak ez esik a számítás mérlegébe, hanem azt is figyelembe kell vennünk, hogy a salgótarján—rimamurányi társaság tulajdonát képező salgótarjáni és az északmagyarországi szénbányák társaságának birtokában levő egercsehi szénbányák közti középpontban, az építendő vonal mellett fekvő Pétervásár, Bükkszék s környező községek újabb feltárt kőszén telepei várnak itt kiaknázásra és majdani terményeik elszállításra. Talán ábrándnak látszik, de kéznél fekvő volta miatt figyelembe veendő hogy ezen tervezett vonal Poprádig való kiépítése esetén a főváros legközelebbi utja volna a Tátrába 314 km.-el, a kassai 384 km. és a

ruttkai 431 km. hosszú uttal szemben.

Szociális szempontból is indokolt a vonal kiépítése, mert Hevesmegyének vasuttalan területét, a Mátra vidékét szelné át, a honnan az Amerikába való kivándorlás a legnagyobb.

Végül a vidék egyéb természeti kincsein kívül, kővel és fával innen látható el legkönnyebben az Alföld felső része. Itt van Gyöngyös mellett a Mátra tövében Bene, az Isten pazar bőkezűségéből szelid klímával, szép erdőkkel, forrás vizekkel megáldott nyaraló és üdülőhely, Budapesttől 85 km.-nyire, vasúttal másfél órai ut. Tekintsük továbbá Gyöngyös és környéke 15000 kat. holdat már most kivevő szőlőkultúráját, az ebből kifejlődött szőlő és borkereskedelmet, vasut létesítésével a szőlő terület és kereskedelem azonnal megkészszerződik. Ezek folytán nyugodtan állíthatom, hogy Gyöngyös városának ezen vasúti bekapcsolása nemcsak helyi, hanem országos érdek is.

Zsákay Józsefné titokzatos halála.

A rendőri vizsgálat megállapította az öngyilkosságot

Eger, október 1.

Zsákay József miskolci rendőrfogalmazót sokan jól ismerik Egerben és sokan emlékeznek rá, mert a rendőrfogalmazó, aki tiszafüredi származású, Egerben végezte középiskolai és jogi tanulmányait. A nevével kapcsolatban most szomorú szenzáció híre érkezik Miskolcra.

Tegnap délelőtt Zsákay József rendőrfogalmazó Kun József-utca 17-ik szám alatt lakásán vérbefagyva találták a rendőrfogalmazó fiatal feleségét.

Zsákayné jobbvállán, a főtűtőér volt keresztüllöve, ezenkívül balkezének gyűrűsujján találtak sebet.

Öngyilkosság vagy gyilkosság?

A rendőrség megállapította, hogy Zsákay Józsefné egy N. nevű VII. osztályú gimnázistával töltötte saját lakásán az éjszakát. Zsákayné és N. egész éjjel bort, hajnalban rummot ittak. Először öngyilkosságra lehetett következtetni, alaposabb vizsgálat után azonban ez valószínűtlennek látszott, minthogy Zsákayné a jobbvállán sérült meg.

A fodrásznő vallomása.

Horváth Károly tb. rendőrfőkapitány és Kalmár Géza fogalmazó — szintén egri fiú — nyomban hozzáláttak a nyomozáshoz és megkezdtek a kihallgatásokat. Benkovszky Anna fodrásznő a következőket mondotta:

— Délelőtt 10 óra tájban — mint rendszeren — elmentem Zsákayékhoz, hogy megfésüljem. Az ablakon keresztül láttam, hogy egy szál ingben van s ezért előbb kopogtattam az ajtón. Mindjárt a kopogtatás után

revolverdörrenést hallottam,

azután kikiáltott Zsákayné:

— Megsebeztem az ujjam, szaladjanak orvosért.

A fodrásznő elment s amikor néhány perc múlva visszatért, belépett a szobába, ahol

hatalmas vértócsában találta az uriasszonyt.

Benkovszky Anna azután egy ott ácsorgó közhonvédet küldött a rendőrségre jelenteni az esetet.

A gimnazista

vallomásában előadja, hogy egész éjjel ivott Zsákaynéval együtt. Arra a kérdésre, hogy az arca miért van összekarmolva, azt felelte, hogy részeg állapotban lefeküdt és a padlóra esett. Akkor sértette meg az arcát. Ezt azonban csak a cseléd előadásából tudja, mert ő nem emlékszik semmire. Reggel bejött a szobába Zsákay nővére és heves szemrehányásokkal illette az asszonyt, aztán kiment. Zsákayné elővette revolverét és elkeseredett hangon mondta:

— Senkinek sem leszek tovább terhére és szegyé- nére...

A gimnazista azután eltávozott és azt állítja, hogy csak öngyilkosság történhetett. N-t őrizel alá helyezték.

— A komplikálnak látszó haláleset részleteire a vizsgálat ma reggelre világosságot derített. Minden adat és körülmény figyelembe vételével folyt le a vizsgálat, amelynek az az eredménye, hogy Zsákayné halálát öngyilkosság okozta. — Az esetet több gyanusnak látszó körülmény komplikálta. Ezek képesen elterjedtek olyan híresztelések, mintha büntény forogna fenn. A vizsgálat azonban kiderítette, hogy ezek a kombinációk alap nélkül valók. — Nem történt büntény. A szerencsétlen asszony önkézevel vetett véget életének. A revolver, amelylyel az öngyilkosságot elkövette, a tragédia után következett első pillanatok zavarában tűnhetett el. Kétségtelen azonban, hogy a Browning-revolver, amelyet az öngyilkos használt, a Zsákayék tulajdona volt.

Az ügy részleteit tartalmazó iratokat áttették ma délelőtt a kir. ügyészséghez. Az ügyészség szintén beigazolták látva az öngyilkosságot — boncolás mellőzésével — a temetési engedélyt kiadta.

A szerencsétlen asszonynak meg volt zavarva az idegrendszere, nyugtalan volt és állandóan veronált szedett. Sokszor voltak heves idegrohamai és hozzátartozói előtt nem egyszer hangoztatta, hogy véget vet életének. Megzavart idegrendszere adhatja csak magyarázatát végzetes tettének és az ezt megelőzően történteknek.

Teljes részvétet érdemel az elhunyt férje, Zsákay József rendőrfogalmazó, jelenleg orosz hadifogságban levő tart. honvéd-hadnagy, aki messze a feldult otthontól, idegen világban, tájékozatlanul az itt történekről, várja szabadulását az orosz fogságból.

Akit a saját fegyvere lőtt meg.

Szerencsétlenül járt erdőkerülő.

Riport az irgalmasok kórházából.

(Saját tudósítónktól.)

Eger, október 1.

Az egri káptalan minden ősszel nagyobb vadászatot rendez uradalmanak vadászterületein. Az idén a bátori területet választották, ahol jelenleg dus vadállomány van. A vadászat, melyre most is, mint rendszeren, több egri vadász volt hivatalos, tegnap kezdődött, amikor is a társaság délután 4 órakor szarvasbögésre indult. Utjukat a hegyoldalon fekvő erdőségnek vették, mialatt az enni valót, az itatókat és a szükséges podgyászt szállító kocsit az ugynevezett Gilitka-uton az erdőszlakhoz küldték. A kocsit után ballagott az uradalom egyik erdőke-

rülője Pallagi Bernát is, kivel a szerencsétlenség történt. — Pallagi ugyanis, ki utközben megsomjazott, midőn az utszéli kuthoz értek, levette válláról a puskáját, hogy könnyebben merithessen s az előtte haladó kocsira tette.

Ámde oly szerencsétlenül fogta jobb kezében a puskacső végét, hogy a fegyver, melynek az agya már a kocsin volt, a kocsit hirtelen nagyobb rázkódásánál véletlenségből elsült s a golyó Pallagi jobb kezének tenyerét teljesen szétroncsolta és az alsó karon is súlyos sebet okozott.

Pallagi azonban az óriási fájdalom és nagy vérvesztései mellett is be tudott még gyalogolni Bátorba, ahonnan a fivére hozta be kocsin Egerbe, az Irgalmasrend kórházába.

Az Egri Ujság munkatársa felkereste a szerencsétlenül járt kerülőt a kórházban, ahol az első emelet 25. számú kórtermében fekszik a 11-es ágyon.

A kórház tele van sebesültekkal. Most is, midőn a terembe léptünk, új betegeket hoztak a fehér ágyakra, újabb sebesülteket, kiket kíváncsi szemlélődéssel néztek az ágyaikból kissé előrehajló régiiek, mialatt az új „testvér“-t az ápolók óvatos kiméleteséggel levetkőztették és a hordágyról a szép tiszta ágyba emelték. S az új „testvér“ oly hálásan nézett szét az új környezetében. Mert „testvér“ itt mindenki egymáshoz.

Mialatt Pallagi ágya mellett állok s részvételt hallgatom a szép fiatal barna legény nyugodt, tömör előadását, egyszerre csak hozzánk fordul a szomszédos ágy mellett álló nagykendős falusi asszony, ki a férjének hozott egy kis „komociót“ s így szól:

— Jé, hát magók magyaról beszélnek?

Majd Pallagit kérdi:

— Hát maga is magyar, kedves lelköm?

— Hát mi volnék? — feleli a mozdulatlanul fekvő erdőkerülő csöndes, de határozott hangon.

— Hál' Istennek, csakhogy van itt az édes uram körű magyar „tesvér“ is, akivel majd elbeszélhet. Azt hittem, hogy mind idegen lesz itt.

Mer' hát tetszik tudni kérem, intézi hozzám a szót, az ilyen nagy bajokban „testvéreknek“ kell lenni a magyaroknak.

— Bizony igaza van néném — feleltem — nemcsak most, de mindig.

S mig az asszony szaván elgondolkodva álltam Pallagi ágya mellett, alig hallottam annak szavát, s bizony csak annyit értettem belőle, hogy: „az a jó Isten áldja a tisztelendő Lukács főurat, aki először segített rajtam. Ha ő mindenféle kendőkkel el nem „szorítja“ a karomon, az ereket, már rég „elfolytam“ volna.

Esteledett.

A kórtermek lakói még bucsuzkodtak a hozzátartozóiktól, majd ezek-